

LÆSERBREV . . .

I sidste nummers anmeldelse af *Bent Grastens* og *Arnold Hending's* bøger om henholdsvis *Kjeld Petersen* og *Poul Reumert*, fastslår *Ib Monty*, at også sidst-nævnte blev misbrugt og ikke ydede noget bemærkelsesværdigt, hverken i stumfilmene (Monty nævner 18, indexet i „Kosmorama 16“, 19) eller i talefilmene (13).

Ingen protest. Den halve snes film med Reumert, jeg har set, ligger for langt tilbage i tiden til, at jeg i dag kan have nogen klar idé om Reumert som filmskuespiller. Dog husker jeg, at han aldrig selv ikke i de ringeste af filmene – var nær så farveløs som *Mogens Wieth*, og i sine få og små TV-roller – bedst måske i debut'en, *Hjalmar Bergmans* „Herr Sleeman kommer“ (15.3.1959), har Reumert afsløret et *filmisk* talent, der langt overstråler det, de fleste af

hans jævnaldrende, yngre og unge kolleger har vist os. Monty mener da også, at man *ikke* kan „udelukke den mulighed, at han i samarbejde med en instruktørpersonlighed af format ville have kunnet skabe det fremragende.“

Ville have kunnet!

Men er det da for sent at føre bevis for denne antagelse?

Bent Christensen, der i „Harry og Kammertjeneren“ og „Støvsugerbanden“ udnytter nogle ældre skuespillere (som i øvrigt ikke har villet filme i årevis) bedre end nogen anden dansk filminstruktør, *der* – i hvert fald delvis – står bag finansieringen af *Albert Mertz's* *Scherfig*-film, *der* nu også har fået *Knud Leif Thomsen* anbragt i sin stald og som længe synes at have bejlet til både *Asirid Henning-Jensen* og *Jørgen Roos*, har det største kup tilbage, hvis han kan overtale Reumert til at medvirke i en filmversion af „Indenfor Murene“ – og hvis han kan overtale *Dreyer* til at instruere.

Det er ikke vanskeligt at se, hvad der kan appellere

Repertoiret . . .

Denne rubrik omfatter film af interesse for „Kosmorama“s læsere, i dette nummer premierer i tiden 16.1–14.3. 1963 (redaktionens slutning).

- ADVISE AND CONSENT (STORM OVER WASHINGTON), U.S.A. 1962. Anmeldt i dette nr.
- ANOTHER FINE MESS, ME AND MY PAL, MEN O' WAR, THEIR FIRST MISTAKE (GØG OG GOKKE VÆLTER BYEN), U.S.A. 1929–33. *Gøg* og *Gokke*-renæssancen nu endeligt nået til Danmark. Denne samling af fire af parrets two-reelers fra den tidlige tonefilmtd er den tredje i løbet af et år, og den viser smukke eksempler på deres fine sammenspil. „Another Fine Mess“ viser dem på højen, mens de tre andre ikke er blandt de mest holdbare.
- BILLY BUDD (MYTTERI), England 1962. *Peter Ustinov* har skrevet, instrueret, produceret og spiller i denne kyndige og kultiverede litterære filmatisering, der koncentrerer sig om personkonstellationer. Ikke ovenud spændende eller personlig, men solid og tro mod *Melville*. Godt spil af *Robert Ryan* og *Terence Stamp*.
- ELEKTRA (ELEKTRA), Grækenland 1962. *Michael Cacoyannis'* stort set vellykkede Euripides-filmatisering trues af det statiske og det søgt lækre i anvendelsen af koret. *Irene Pappas'* stærke præstation i titelrollen bidrager sammen med fornem miljøbeskrivelse til filmens severdighed.
- HATARI! (HATARI!), U.S.A. 1962. Anmeldt i dette nr.
- LOLITA (LOLITA), U.S.A. 1961. Anmeldt i dette nr.
- THE MAN WHO SHOT LIBERTY VALANCE (MANDEN, DER SKØD LIBERTY VALANCE), U.S.A. 1962. Anmeldt i dette nr.
- MR. HOBBS TAKES A VACATION (MR. HOBBS TA'R PÅ FERIE), U.S.A. 1962. *James Stewart* som jaget familiefader, sympatisk i sit oprør mod traditionernes og de selvpøgtede børns tyranni. *Henry Koster* fortæller ikke opfindsomt, men filmen er veloplagt i sin skildring af plagerne, og *Maureen O'Hara* støtter smukt manden i hans rimelige ophidselse. Morsom præstation af *John MacGuen*.
- OKLAHOMA (OKLAHOMA), U.S.A. 1955. 8 års forsinkelser gør det ikke nemmere at acceptere denne filmoperette, der allerede var foreldet i produktionsåret. *Fred Zinnemann* gør ikke forsøg på at *musicalisere* stoffet, der dog overlever. *Rodgers'* musik, *Agnes de Milles'* robuste, livfulde og ukrukkede koreografi, *Gene Nelson* og dens kvalitet er som en slags *americana* gør den severdigg.
- THE OUTSIDER (HELTEN FRA IWO JIMA), U.S.A. 1961. Modig og kontroversiel *Delbert Mann*-film om mennesket, der ofres i den nationale propaganda. Vredt-ironisk, rig på medfølelse, men tynget af *Tony Curtis'* vel kække spil.
- RED RIVER (RED RIVER), U.S.A. 1948. Gensynet med *Howard Hawks'* „store“ western imponerede og betog mere som genremaleri end som drama. Den dramatiske „story“ med psykologisk udredning og *love-story* var noget hø. Men de 10.000 hoveder var dejlige, og det er da også dem, filmen handler om.
- THE ROAD TO HONG KONG (HALLØJ I HONGKONG), England 1961. Momentvis veloplagt genoplivelse af det gamle tonefald fra „The Road to“-filmene, gjort med fornemmelse for genres rammer, fyldt med sikre gags. *Bob Hope* stadig den sejest i kombinationen *Hope-Crosby*, men *Peter Sellers* viser i løbet af få sekunder, hvor foreldet filmens komik i øvrigt er.
- SAIL A CROOKED SHIP (GANGSTERE TIL SØS), U.S.A. 1961. Næsten perfekt absurd farce af *Irving Brecher*, rig på bevagede skud til navnlig melodramatiske filmtyper, overrumplende i sin ofte velregnede blanding af det arrogant vittige og det vildt groteske. Fremragende præstationer af *Carolyn Jones*, *Ernie Kovacs* og *Frank Gorshin*.
- STØVSUGERBANDEN, Danmark 1963. Anmeldt i dette nr.
- TALES OF TERROR (RÆDSLERNES TRIO), U.S.A. 1962. *Roger Corman* og *Floyd Crosby's* nye essay i rækken af *Poe*-filmatiseringer rummer tre historier, hvoraf første og sidste mekanisk reproducerer tidligere tricks, mens den midterste introducerer en velkommen satansk humor. Lifligt spil af *Rædselstrioen Price, Lorre* og *Rathbone*.